

1
Ἐν τῷ ἱερῷ βιβλίῳ τῆς Ἀποκαλύψεως

ὦ! Θεοὶ οἰοῦ γεγονότος χθὲς ἠξιώθη.

Ἐπειμῆθην παρ' αὐτῶ ἐπ' αὐτοῦ δύναμαι
να εἶπω τοῦ ἱεροῦ βιβλίου, ὅπου ἡ παράδοσις
τίθει τὴν ὀπτασίαν τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἀδιαφορῶ ἰντιμῶς ἂν τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι
τὸ μέρος ἢ ὄχι· ἡ Ἀποκάλυψις οὐδὲν λέγει
περὶ βιβλίου

Ἡ Ἀποκάλυψις ὅμως ἔγραψεν ἐν Πάτμῳ
καὶ ἐν ἄριστον μέρος τῆς Πάτμου. Ἀντί
να καταφύγω, εὐχρισθῶ πάσαις ταῖς πέτρας

Πάτμου, διατι να μὴ προβυβῶ
καὶ μὴ καταφύγω ταῖς πέτρας, εἰ
ὑποδυνύει ποῖα τῆς ὀμιληθείσης
τῆς Πάτμου παράδοσις; Ἡρὸ ἤδη πε-
ρασμένον τὸ μενοῦντιον καὶ ἐμεγίστην
προβυβῶ ταῖς κεφαλαῖα τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἡ νοξ, τὸ βυότος, τὸ γεγονός ὅτι τὰ ἀνε-
γνώσκω εἰς αὐτὸ ἑαυτὸ ἑοῦτο ἑοῦτος ὅπου
ὁ Ἰωάννης ἔγραψε τὴν ἀποκάλυψιν, ἡ
ζηρεὰ φαντασία τῶν ἀναγινωσκόμε-
νων, ἡ ἀποφραγίσις ἐμαῶτις βφρα-
γίδος, ἡ ἀνεπιτασσομένη δία καὶ

και ἀπροδοσίως μεγαλοπρεπῶς εὐιτη,
 οἱ βασιλεύοντες ἡ ἀγγελιοὶ, καὶ τὰ ἐπιτελε-
 θομένα φοβερὰ θεάματα, ὁ Ἄγγελος ὁ
 πατῶν εἰς τὴν γῆν καὶ φθάνων ἢ τὸν
 οὐρανόν, ὁ ὁ ὁ μυσία ὁ, ταῦτα πάντα
 μεγαλοποιούντα τὴν φαντασίαν μου,
 πρὸς μισρὸν μοί ἵνα μαν νά πιστώσω
 ὅτι θηρίον τι, Ἄγγελος τῆς Ἀποκαλύψεως,
 προβιαται νά εἰδέθῃ εἰς τὸ μοναχι-
 κὸν μου δωμάτιον ὅπου κυριοκρατικῶς
 μόνος μόνω ἠγγύπνου τῷ Θεῷ.

Ὁ ἱερὸς Ἰγνάτιος μόνος ἐμοιμάτο εἰς
 τὸ παραμείνον δωμάτιον, τὸ πρῶτον
 ἐπρόσμετο νά λειτουργήσῃ καὶ νά με
 κοινωθῇ τῶν ἀχράντων μυστηρίων.
 Τί ἠνόη ἐν πάντων τούτων; Προβη-
 χόρην διννευῆ, ἐβουπλόρην διννευῆ-
 θέρου καὶ ἰβήσπον ἱμαυτὸν ψυχάριον
 ἐν μίσω τοῦ κυριασκομένου πηθήσου
 τῶν ψυχῶν τῶν αἰώνων!

Τί εἶναι ἀρά γε ὁ ἄνθρωπος; Πόθεν
 ἔρχεται καὶ πού ὑπάγει; Μυστήριον
 ὅπερ δά μὲν ἄγνωτον διὰ πάντος,

ἐς τούς πρό του τάφου τὰς διατριβάς ποι
οῦντας

3

Πίστευομεν τοὺς αἰῶνας, πίστευ
νοῦμεν ὅτι ἔρχομεθα ἀπὸ Θεοῦ καὶ
εἰς Θεὸν μεταβαίνομεν.

Ἐῖναι μῦθος ἡ Ἀποκαλύψις; Πῶς ἱπιστεῖν
θῆ; πῶς ἔξετε γέθῃσαν αἰ διὰ τὰς ψ
Ἐπισημίας τῆς Ἁγίας προσημίας;

Ἐῖδεν ὅλα αὐτὰ ἐν ὀπτασίᾳ ὁ Ἰωάν-
νης καὶ εἶτα τὰ ὑπηγόρευεν; πῶς
τὰ ἐκδύματο;

Ἐῖναι μυριάδες βουνῶν καὶ εἰδῶν.
Ἐῖναι ὀνόματα Ἑλληνικά, Ἑβραϊκά
καὶ πρὸ τὸ πρῶτον χριστιανικῶν
λαμβάνοντα σημασίαν.

Ἐῖναι Γεωγραφία ἢ τις κανονικῶς ἐπιτυ-
λίβεται ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς Πάτρε
Ἐῖπαν τὴν Ἀποκαλύψιν εἶχε συνάδῃ-
βιν τῶν περὶ αὐτόν;

Ἐγίνωκε τὰς ἀποστάσεις καὶ τὰς
παραστάσεις τῶν ἀνθιμαμένων; Ἡ φαντα-
σία του ἔχε ἐπωφεληθῆ ἐν τῆς φοβε-
ρῶς καὶ τῆς μοναδικῆς οὐκιστολογίας

τῆς νήσου, Σήμερον τὴν πρῶτην ἰξυπτι-
βα καὶ πρὸς Ανατολᾶς καταβαίνων
εἰς τὸ βπήλαιον, εἶπω αὐτὸ παράγιον
βράχον ἀκροῦσ' ἔχοντα βχήματα πτε-
ρωτοῦ θηρίου Πηγάου ἰξροχομένου
ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Δυποῦμαι διότι θεὸς εἶμαι Σωγράφος,
ὅπως τὸ ἀπειρονίω, χθὲς ἰφντογράφησα
βιρὰν τοπίαν τῆς Πάτμου.

Τὰ πάντα νομίζεις ἔμψυχα, τὰ πάντα
φοβερά, τὰ πάντα θηρία, τὰ πάντα
δράκοντας, τὰ πάντα τέλος πάντων
ἀκροῦσας, ἵππους, ζῶα... οἷα ἀναγι-
νώσκωμεν εἰς τὴν Αποκάλυψιν.

Οἱ πρὸ τῆς Σαύρας τῆς Πάτμου ζέ-
ραι καὶ λιμένες, αἱ ἄμα τῆ εὐόδου
εἰς τὴν νήσον ἔπρξι καὶ εὐοχαί
τῆς θαλάσσης βχηματίσουσι πτερω-
τὰ θηρία, δράκοντας καλυμμένους
εἰς τὴν θαλάσσαν, τὸ ὄρος τοῦ Προ-
φήτου Ἡλίου βχηματίζει φοβερόν
θαλάσσιον ζῶον, οὐ γινώσκω τὴν

5
ὑπαρξίν, ἀλλὰ Διόμονω τὴν οὐρανὴν
ταύτην τὸ ὄνομα.

Ταῦτα πάντα ἐπέδρασαν ἀράγι
ἢ οὐ ἐπὶ τῆς φαντασίας τοῦ ὑψιπέ-
του;

Ὀρχή περὶ Ἰοιδος τοῦ οὐρανοῦ,
Ὀρχή περὶ κρυφταχίης θαλάσσης,
καὶ περὶ τῆς 12 καὶ πορνείμου
λίθου καὶ περὶ λεπτῶν χρυμάτων
οὐρανοῦ. Ἐγενήθη ἐν Ἀθήναις, γνω-
ρίσω ἐπομένως τὴν διαύγειαν τοῦ
Ἁρῆμοῦ οὐρανοῦ, ἀνατρεφόμεν
ὄρας κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ
ἔτους ἐν τὴν ἔθρον Τήνον γνωρίσω
ἐπομένως τὰς ἀπὸ τῆς θαλάσσης
ἀνατολῆς καὶ δύσεως τοῦ Ἡλίου.

Καὶ ὄρας ποῖον θέαμα εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὴν ἐσπέραν τῆς
19 Αὐγούστου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Παρατηροῦνθῆναι τὸν οὐρανὸν τῆς Πάτμου
βουχῆς ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς δύσεως τοῦ
Ἡλίου ἕως μέχρι βαθείας ἀναγένου

6
νυκτός. Ὅσον δέσμευσι οἷα λαμπρότης
ἴσταν ὁ ἥλιος ἔδνε πρὸς τὰς ἑλληνικὰς
Κυριάδας διέφαινοντο ὅλα τῆς ἰσίδος
τοῦ οὐρανοῦ τὰ χρώματα. Δὲν ἦτο
ὄριζαν, ἦτο φαματοβυόπιον, ἀναλῦον
ἢ τὰ συνδύτιμα χρώματα τὸ ἐνισαῖον
τῆς ἡρακίης ἀυτίνας. Καὶ ἂν δὲν ἀταλῶ-
μαι ἔδνεπον τὰ χρώματα ὡς ἐξ τὸν
Νεωτώνιον δίσκον.

Κυανούν, κυανούν μαδρόν, κυανούν
βαδύτερον, ἐρυθρόν ἀνοικτόν, ἐρυθρόν
βαδύ, ἐρυθρόν βαδύτερον πυροειδὲς βυβι-
νόν μαυρίον, κίτρινον ἀνοικτόν, κίτρι-
νον χρυδίον, κίτρινον βαδύ, κίτρινον
βαδύτερον, ἀπομύινον πρὸς τὴν νύκτα.

Ὅτι τῆς ἡ νύξ ἴσταν τὴν κυριαρχίαν
τῆς καὶ ἡ οὐρανία ἰσίδος τῆς Πάτμος
οἷον ἂν ἀντιπαραστή ἴσταν ἔπει μαυρο-
φροννὰ διατηρήσει τὴν αἰδουπαρξίαν
τοῦ μεγαλίου τῆς.

Ἄλλ' ἡ νύξ προχαρῆ καὶ ἡ Πάτμος
ἰσίδος ἀμαυροῦται, ὅπως φαῖν ἡ χαρπο-
φίρα ὡς τοῦ οὐρανοῦ τὰ βάθη.

Τῆς νυκτός τό μέλον προσίδει δίσχιν
 νέαν, εἶναι φόντο καί τήν ἔμφρασην
 τῶν ζωγράφων ὅπως ἐξάγει τήν λεπτό-
 τητά τῶν εἰρητῶν χρωμάτων. Ὡς δὲ μέγ
 ἰστάρην μόνος ἐπί τῶν ἰστάσεων
 τῶν Πύργων τῆς Μοῦσας, περιγραζόμενος,
 ἔπουδάει, μετῶν, μεγαλοχολῶν, σεβάν-
 ην, ἄπειρα βρέπων καί οὐδέν βρέπων,
 μυρία βρέπων καί οὐδέν ἐννοῶν μισρο-
 βιοπικῶν ψυχάρειον ὁ ἄνθρωπος!

Ἐπί τέλους ἡ νύξ ἰσχυροῦν, ἡ Πατριὰ
 Ἰρῆ ἠφανίσθη εἰς τὰ μεγανὰ βάθη
 τοῦ οὐρανοῦ καί οἱ Ἀστῆρες οἱ ἀπό
 πολλοῦ ἐπιτάξαντες εἶχον ἠδη ἀκα-
 λάβη ὄχρῳ τήν δόξαν τῆς ἑαυτῶν
 δαμπερότητας.

Ἡ μεγάλη ἀριστεία ἐπίπτεν ἔξω
 ἀπό τῆς δυτικῆς τείχης τῆς Μοῦσας ἦτο
 μαχία ἡ δόξα τῆς δέν ἦτο ἡ εὐσπίθης
 αὐτῆς θείου. Ὁ οὐρανός γδυνῆς, ἡ δα-
 λαβῆ ὁμοία κρυβάλλῃ κατὰ τήν
 ἔμφρασην τοῦ Ἰψιπότου, αἰεταί
 τῶν βραχέων πετρῶν ἕθνη καί

8
ἦμα ἐν τὸν οὐρανὸν φαινόμενα ἀπει-
λῶν δι' ἐμὲ νέαν ἀποκαλύψιν.

Πρέπει νὰ ἴδῃ τις τὴν Πάτριον ὅπως ἐννο-
ύσῃ τὴν Ἀποκαλύψιν. Καὶ εἰς δὲν
ἐννοῶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ἐννοῶ
ἤδη τὴν ποίησιν αὐτῆς, εἶναι μισρὸν τοῦτο;

Τί κρῖμα λόγιοι μοναχοὶ νὰ μὴ ἔχουν
ἐνταῦθα βήθει μάλιστα στοιχειωδῶς
γνώσιν τῆς οὐρανογραφίας!

Ὡς πόδας Ἀναλογίας καὶ Δύοις πόδας
γαλήνας καὶ τριουμίας δὲ περιέγραφον
ὁμοίως τῆς ἐν τῇ Ἀποκαλύψει ἀναφερο-
μένων. Καὶ ὅμως χρηστοὶ ἄνδρες εἰς
φύλαξιν τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τῆς
θείας βίβλου, τῆς θείας ἐμπνεύσεως,
τῆς θείας Ἀποκαλύψεως. Μὲνε γὰρ μὲ
τὴν ἱστορίαν σου, εἰμὲθα τὰ ὄμματα σου.

Ἀλλὰ τὰ ὄμματα, ἅτινα ἐν ᾧ πίπτομεν
διηκῶς εἰδαυμάφομεν.

Ἐγραφον ταῦτα ἐν αὐτῇ τῇ ἱερῇ βίβλῳ
τῆς Ἀποκαλύψεως, τὴν 23 Αὐγούστου 1907

ἔϊχον γράψι τὰ ἀνωτέρω καὶ ἔϊηθον
ἀπὸ τοῦ ἐπιγραφίου καὶ ἔϊθου τὴν δαδαβαν
ἀβυθίου καὶ γαλιτ. Μόνον ἔϊχον
αὕτη τῆς Πάτμου τῆς εἰρημῆς ταύτης, δύνα-
ται νὰ ὀνομασθῆ δαδαβαν ὁμοία κρυπτάρι.

Δευτέρα καὶ γαλιτ ἀπεριγράπτου
καὶ γαλιτ. ἔϊχον. καὶ γαλιτ οὐδὲ κατὰ
φάντασίαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἄγιοι
μαρτυρίας δαδαβαν!

ὦ θεὲ, πόσον εἶσαι μέγας! καὶ πόσον μέγας
τὰ ἔργα σου καὶ τὸ σὺν μαρτυρία σου τὸ σὺν
σου τὴν συγγραφὴν σου, τὴν βίβλον σου, τὸ
ἔργον σου, τὸ θεομυστήριον τῶν χαρῶν σου.

Περίπατος ἐν Πάτμῳ

Περίπατος μόνος ἐν τοῖς ἐξοχικοῖς δρόμοις
τῆς Πάτμου ἐν γαλιτ πατῶν καὶ ἐν δαδαβαν
ἀττινα βεβαίως οἱ ὀφθαλμοὶ εἶδον καὶ οἱ πόδες
ἐπάτησαν τοῦ Ἰησοῦ.

Δίνει ὁ τόπος τῆς ἐπὶ μαρτύρου διαμονῆς
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐδῶ ὁ ἱερεὺς μαθητῆς
καὶ Παρθένος διανοεῖτο τὸ μέγα εἶδος

τῆς ἐνθάδε οἰκονομίας, ἰδὼ εἶδε τὴν
 ἀποκαύτην καὶ ἡμεγάλη αἰῶν δόξαι
 ἐπιπέτω τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ
 ὁμιλιῶν καὶ αὐτοῦ ἔτι. Πόσον ἱερά
 ῥοπήα ἔχει ὁ ῥόσας! Πόσον ἅγια μοί φεί-
 νονται ὄχα! Πᾶς βράχος ὃν ἐδέπω, οἶονεῖ
 μοί λέγει « μὲ εἶδον καὶ ἐμε », θύψαι τῆς
 προέπεβα καὶ ἄς τῶν θείων ὄψαι τοῦ
 ἐνταῦθα ἰσοείθου Ἰωάννου ἄραγε. ἰσά-
 θεὸς ἐπὶ τοῦ βράχου ἐφ' οὗ τῆς βίβλιν
 φάσμα καδύμενος γράφω; Ἀπέναντι μου
 φαίνεται ἡ Μοῦσῆ καὶ πορὶ ταύταις
 κατὰ τὸ ἱερόν ἀπήγασι, ἐφ' οὗ ἠμοῖσθη
 ἡ φοβερά φωνή: « Ἐγὼ ἐμὶ τὸ Α καὶ τὸ
 Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ ῥό τῆς, ὁ Κύριος Παντοκράτωρ,
 Πῶς ἐπιθύμου γὰ ἔδωπον τὸν γέροντα Ἰωάννην
 μενεφῶτα ὑπὸ τῶν χρόνων καὶ τοῦ γήρατος,
 ὑπὸ τῶν βασάνων καὶ τῆς γύτης τοῦ
 διωγμοῦ καὶ τὰς τῆς ἰσοείας ταλαιπωρίας!
 ἄρα ἔξεφράγιστο παραπονομήεις; φρονῶ,
 ὄχι, ἀδισταύτως ὄχι. Τοῦτο φαίνεται καὶ
 ἀπὸ τὸ διαγγέλλον αἰῶν. ἔγραφε περὶ
 τοῦ ἁγιοῦ τοῦ Ἰησοῦ θανάτου, καὶ

ὅμως οὐδένα λόγον ἔγραψεν ἢ εἶπε κατὰ τῶν
 σταυρωτῶν τοῦ κυρίου. ὅμως ἄριστ, ὅμως
 πεποιθῆσθε, ὅμως χαρῆν· εἶχε πλῆρη πε-
 ποιθῆσθαι περὶ τῆς τριμῆς νύκτος τοῦ
 Χριστιανισμοῦ, περὶ ἧς ἤδη ὠρισμένη
 καὶ ἐπιτεφραμένη ἔγραφε αὐτὴ ὅτιν
 ἡ νύκτ, ἡ νυκτὶσθαί τὸν κόσμον, ἡ πύργῳ
 ἡρῶν,

